

1932 ÁPRILIS

ERDÉSZETI LAPOK

LXXI. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

4. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1932. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.

(Telefon: 237—22.)

Idősb Gaul Károly

1854—1932.

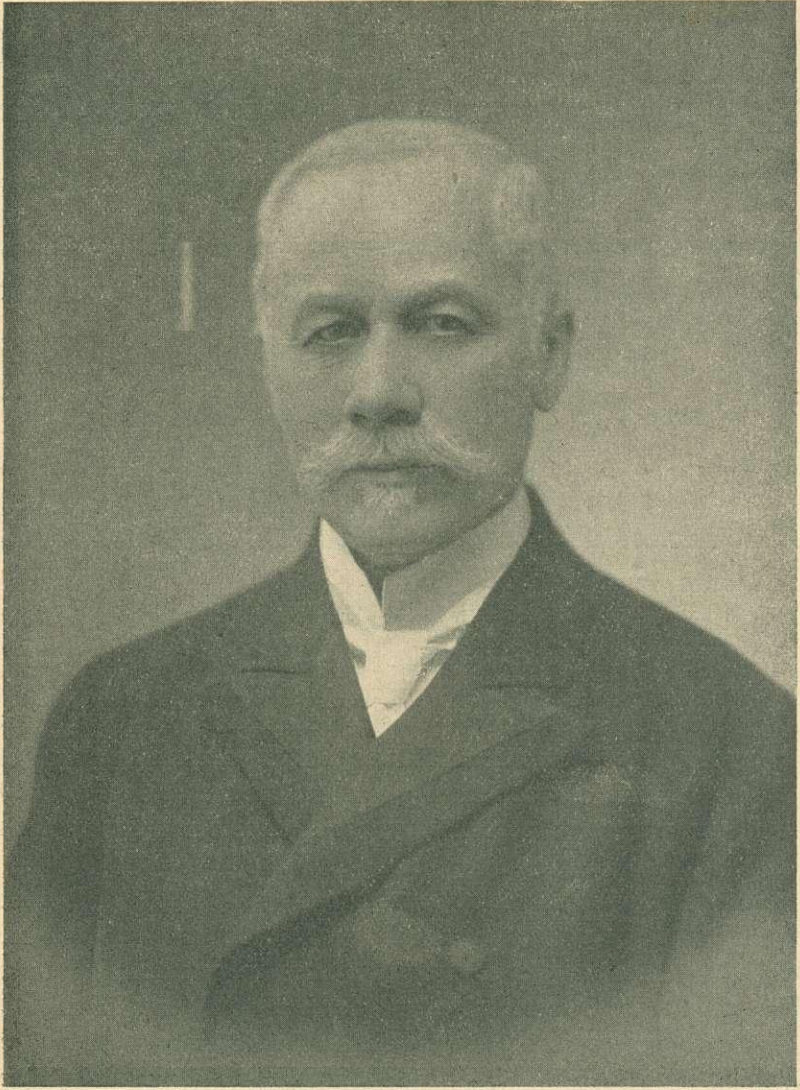
Újból súlyos veszteség érte egyesületünket Gaul Károlynak, a magyar faipar- és iparoktatás megalapítójának elhunytával.

A boldogult a torontálmegyei Garabason született és 1880-ban a kir. magyar József-műegyetemen szerezte meg a gépészmérnöki oklevelet.

Már közép- és főiskolai tanulmányai alatt is több ízben tett hosszabb külföldi tanulmányutakat, s még mint műegyetemi hallgató is, egész a legaprólékosabb kézimunkáig lemenőleg tanulmányozta a legkülönbözőbb iparágak feldolgozó munkáit.

A magyar iparoktatás megalapozása, fejlesztése érdekében, valamint különösen a magyar kisiparosság védelme terén kifejtett rendkívül értékes munkásságát nem a mi hivatásunk méltatni, mert ránk nézve az ő vonzó egyéniségét és mindenki által nagyrabecsült képességeit és szaktudását elsősorban az az előszeretettel tette értékkessé, amellyel a magyar faipar ügyeivel foglalkozott.

Az 1883. évben mint felsőipariskolai tanár, ő szervezte meg a faipari szakosztályt, s amikor 1907-ben, már mint a kir. Jó-

Samuelson

zsef-műegyetem címzetes rendkívüli tanára, a Technológiai Iparmúzeum igazgatói állásába került, a faiparral szemben tanúsított meleg érdeklődése csak még inkább fokozódott.

Egyesületünknek 1903 óta volt választmányi tagja. Bőséges és igen értékes irodalmi munkásságából csak egy tételt emelünk ki. „Hazánk házi faipara” című igen értékes munkáját az egyesület adta ki és a Ferenc József-alapítvány díjával tüntette ki.

Az utolsó négy évtized bel- és külföldi kiállításain a magyar faipar szereplése az ő nevéből és munkájától elválaszthatatlan, s egyéniségének ritka becsét és vonzóerejét a sokszoros kitüntetésnél és elismerésnél is sokkalta jobban igazolta az az igazán mély és őszinte részvét, amellyel a megboldogultat a magyar kis- és nagyipar hivatalos és hivatásos képviselői utolsó útjára kísérték.

Emlékét egyesületünk is hálás és szeretetteljes kegyelettel őrzi meg.

Krónika

1. A békesség kedvéért.

A Magyar Mérnök és Építész Egylet vízépítési szakosztálya egy igen érdekes és értékes füzetet adott ki: „A csonkamagyarországi ármentesítő és lecsapoló társulatok munkálatai és azok közgazdasági jelentősége” címen.

A befejező közlemény egyike azoknak a sorozatos cikkeknek, amelyek — majdnem azt mondhatnók — igen alkalmasak arra, hogy két, egymást ezideig igen jól megértő szakma, a vízépítésnél alkalmazott mérnökök és az erdőmérnöki kar közé a legteljesebb jóakarattal melletts is éket verjenek.

Pedig a vita tárgya végeredményében olyan kérdés, amelyik kívül esik mind a két szakma szorosán vett munkakörén.

De véleményünk szerint olyan is, amelyiknek a bebizonyítására, illetőleg eldöntésére ma elegendő adat egyik félnek sem áll rendelkezésére.

Ez pedig az a kérdés: szaporítja-e a nagy kiterjedésű erdő-